

ГАЛИЧИНА

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВИЙ І КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЙ
КРАЄЗНАВЧИЙ ЧАСОПИС

18-19
2011

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Інститут історії і політології

ГАЛИЧИНА

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВИЙ
І КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ ЧАСОПИС

До 350-річчя м. Івано-Франківськ

18-19'2011

Івано-Франківськ

УДК 94 (477)
ББК 63.3 (4 Укр.)-8
Г15

Головний редактор: Микола Кугутяк

Відповідальний секретар: Олег Єгрешій

Редакційна рада: Володимир Грабовецький, Василь Ірещук, Олег Жерноклеєв, Леонід Зашкільняк (м. Львів), Олександр Карпенко, Володимир Качкан, Петро Круль, Василь Марчук, Володимир Матвійшин, Борис Савчук, Тарас Салига (м. Львів), Михайло Станкевич, Петро Федорчак, Степан Хороб, Ігор Цепенда, Мирон Черепанин, Раїса Чугай (м. Львів)

Редакційна колегія: Микола Кугутяк, Олег Єгрешій, Андрій Королько,
Олександр Марущенко, Ігор Райківський

Адреса редакційної колегії: 76000, Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57

Часопис "Галичина" затверджений фаховим виданням ВАК України з таких галузей наук: історія, філологія, мистецтвознавство

Реєстраційне свідоцтво КВ № 15260–3832 ПР від 05.06.2009 р.

ГАЛИЧИНА. Всеукраїнський науковий і культурно-просвітній красназавчий часопис.
2011. Ч. 18–19. 417 с.

СТОРІНКИ ЖУРНАЛУ ВІДКРИТІ ДЛЯ ДИСКУСІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ, А ТОМУ ЇХ ЗМІСТ НЕ ОBOB'ЯЗKOBО ВІДОБРАЖАЄ ПОГЛЯДИ РЕДАКЦІЙНОЇ РАДИ

*При передруці матеріалів посилання на дане видання обов'язкове
Відповідальність за достовірність фактів, цитат, імен та інших даних несуть автори публікацій*

ІСТОРИОГРАФІЯ

- Володимир ВЕЛИКОЧИЙ*
АКТ ЗЛУКИ УНР І ЗУНР В ОЦІНЦІ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРИОГРАФІЇ..... 289
- Андрій ВИПАСНЯК*
ТРАДИЦІЙНЕ СКОТАРСТВО УКРАЇНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ СХІДНОЇ
ГАЛИЧИНИ (90-ті рр. ХІХ – 30-ті рр. ХХ ст.): ІСТОРИОГРАФІЯ ПРОБЛЕМИ..... 297
- Ірина ДМИТРУК*
ГУЦУЛЬЩИНА В ПОЛЬСЬКИХ ЕТНОГРАФІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ ДРУГОЇ
ПОЛОВИНИ ХІХ – ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ ст. 304
- Василь ФУТАЛА*
СОЦІАЛІСТИЧНИЙ РУХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ 1920–1930-х рр. В УКРАЇНСЬ-
КОМУ ТА ПОЛЬСЬКОМУ НАУКОВИХ ДИСКУРСАХ..... 312
- Іван МОНОЛАТІЙ*
ВЗАЄМОДІЯ ЕТНОПОЛІТИЧНИХ АКТОРІВ НА ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ
ЗЕМЛЯХ В ІМПЕРСЬКУ ДОБУ В СУЧАСНІЙ ІСТОРИОГРАФІЇ..... 318

ПОЛІТОЛОГІЯ

- Микола ҐЕНИК*
УКРАЇНСЬКЕ ПИТАННЯ В ПРОГРАМАХ ПОЛЬСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ
ПАРТІЙ У ПЕРІОД ТРАНСФОРМАЦІЇ (1976–1991)..... 327
- Марія СЕНИЧ*
ПРОБЛЕМА ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО КОРДОНУ В ПОЛІТИЧНИХ
КОНЦЕПЦІЯХ ПАРИЗЬКОЇ “KULTURY”..... 334

ДОКУМЕНТИ

- Олег ЄГРЕШІЙ*
НЕОПУБЛІКОВАНИЙ ЛИСТ ГОЛОВІ РАДИ МІНІСТРІВ СРСР БУЛГАНІНУ М.О.
ВІД СПЕЦПОСЕЛЕНЦЯ ЦУЦЕЯ І.І. 341

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

- Володимир ПАХОМОВ*
ГУЦУЛЬЩИНА У ТВОРЧОСТІ ОЛЬГИ ДУЧИМІНСЬКОЇ..... 343
- Ольга СЛОНЬОВСЬКА*
МІФЕМА. І ХУДОЖНІЙ ТЕКСТ: ОСОБЛИВОСТІ, РОЛЬ, ФУНКЦІЇ
НАЙМЕНШОГО УЛАМКУ МІФУ..... 351
- Роман ЯРОШЕНКО*
ТРАНСФОРМАЦІЯ БІБЛІЙНИХ ПСАЛМІВ У КОНТЕКСТІ ЛІТЕРАТУРНО-
МИСТЕЦЬКИХ АСПЕКТІВ..... 359

HISTORIOGRAPHY

- Volodymyr VELYKOCHYY*
THE UNIFICATION ACT OF UPR (UKRAINIAN PEOPLE'S REPUBLIC) AND
WUPR (WESTERN UKRAINIAN PEOPLE'S REPUBLIC): HISTORIOGRAPHIC
ANALYSIS IN THE ASSESSMENT OF UKRAINIAN HISTORIOGRAPHY..... 289
- Andriy VYPASNYAK*
TRADITIONAL LIVESTOCK FARMING UKRAINIAN POPULATION OF
EASTERN GALICIA (90's of XIX – the 30-ies of XX century): HISTORIOGRAPHY
OF THE PROBLEM..... 297
- Irina DMYTRUK*
GUTSULSHCHYNA IN THE POLISH ETHNOGRAPHIC RESEARCHES OF THE
SECOND HALF OF THE 19TH – THE FIRST HALF OF THE 20TH CENTURY... 304
- Vasyl FUTALA*
SOCIALIST MOVEMENT OF WESTERN UKRAINIAN IN THE 1920-1930-ies IN
UKRAINIAN AND POLISH RESEARCHERS..... 312
- Ivan MONOLATII*
INTERACTION OF ETHNO-POLITICAL ACTORS ON THE WESTERN
UKRAINIAN LANDS IN THE IMPERIAL ERA IN MODERN
HISTORIOGRAPHY..... 318

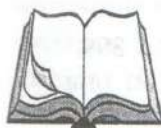
POLITICAL SCIENCE

- Mykola GENYK*
UKRAINIAN QUESTION IN PROGRAM OF THE POLISH POLITICAL PARTIES
IN THE TRANSFORMATION (1976–1991)..... 327
- Maria SENYCH*
THE PROBLEM OF POLISH-UKRAINIAN BORDER IN THE POLITICS
CONCEPT PARIS "KULTURE"..... 334

DOCUMENTS

- Oleg YEHRESHIY*
UNPUBLISHED LETTER TO THE PRESIDENT OF THE COUNCIL OF MINISTERS
USSR BULGANIN M.O. FROM SPECIAL SETTLERS TSUTSEY I.I. 341

LITERARY CRITICISM

- Volodymyr PAKHOMOV*
HUTSULSHCHYNA IN OLHA DUCHYMINSKA'S WORKS..... 343
- Olga SLOŇ'OVSKA*
MIFEMA AND ARTISTIC TEXT: PECULIARITIES, ROLE, FUNCTIONS OF THE
SMALLEST PART OF THE MYTH..... 351
- Roman YAROSHENKO*
TRANSFORMING BIBLICAL PSALMS IN THE CONTEXT OF LITERARY AND
ARTISTIC ASPECTS..... 359

УДК 821.161.2-141

ББК 86 (4 Укр)

Роман ЯРОШЕНКО

ТРАНСФОРМАЦІЯ БІБЛІЙНИХ ПСАЛМІВ У КОНТЕКСТІ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИХ АСПЕКТІВ

У статті розглядається розвиток жанру псалма через призму різностильового оформлення, де особливий акцент проставляється на жанрово-мистецькому розвитку старозавітної поезії та вповні проглядається його всебічне використання. Автор завуальовує жанрово-літературні тенденції забарвлення псалмів із градацією музичних нарисів, чітко проглядає, що саме примусило псалми говорити самих за себе та надавати стильової специфіки, що є непомітним в інших жанрово-творчих моделях.

Ключові слова: псалом, жанр, література, стилістика, мистецтво.

Вагома потреба розгляду різнорідних жанрових моделей у традиції псалмів поставлена під акцент через генологічну та тематичну неоднорідність старозавітного прототипу. Оскільки це явище сприймалося поетами по-різному й надавало свого особистісного забарвлення та хвилювання, то, відповідно, і псалми піддавалися цим трансформаціям, звісно, залежало від кожного літературно-естетичного спрямування зокрема, до якого належав поет. Проаналізувавши тексти ліричного спрямування, необхідно зазначити, що в українській традиції написання псалмів переважає елегійне, мінливо-меланхолійне забарвлення, аніж одичне. Таким акцентом наповнені псалми Т.Шевченка, П.Куліша, М.Максимовича, С.Руданського, Ліни Костенко, Є.Маланюка, Д.Павличка, Я.Щоголіва, П.Карманського.

Розглядаючи жанрову парадигму становлення псалма, неможливо оминати увагою базову невід'ємну складову, яка надавала оригінальності та неповторності, а саме – музично-стильове оформлення псалмів. Про музику, що звучала при співі священних гімнів, згадується ще в Старому Завіті в Книзі Виходу: “Взяла тоді Марія, пророчиця, Аронова сестра, літаври у руку; і вийшло все жіноцтво за нею з бубнами та хороводами. І приспівувала їм Марія: Співайте Господеві, славно бо прославився; коня і вершника скинув у море” (Вих. 15, 20–21)¹.

Згідно з літургійним звичаєм, псалми завжди вживалися під супровід струнного інструмента, який грецька культура назвала, власне, псалтирем. Викорінюючись на такій основі, почалося глобальніше використання слова “псалми”, оскільки це були пісні, що співалися під звуки такої своєрідної цитри псалтир. Ще Василій Великий у своїх творах підкреслює, що слово “ $\psi\alpha\lambda\mu\acute{o}\varsigma$ ” (“псалмос”) означає звучання музичного інструмента, при застосуванні якого по ньому ударили². Про музичний супровід говорили та наполягали всі видатні постаті Старого Завіту, зокрема судді, пророки й царі, які вели весь хід старозавітної історії. Це чітко демонструє друга Книга Царів: “Покличте лишень мені грача на гуслах. І як вдарив той у струни, зійшла рука Господня на Єлисея” (II Цар. 3, 15).

Псалтир не був єдиним інструментом, під який співали псалми, оскільки безліч самих пісень-псалмів, а 150-й зокрема, розповідають про вживання багатьох інструментів, що можна звести до цілого оркестру. Та навіть останній псалом говорить про різні групи інструментів і регента, який керував за приписаними вимогами даної композиції³.

Безумовно, у самих псалмах є безліч закликів для прослави Бога співом і грою на музичних інструментах. Потрібно, вважаємо, навести та перелічити найважливіші інструменти біблійської епохи, які вживалися для співу псалмів: невелика (псалтир) – рід арфи; цимбали, або кимвали, – рід литавр; труби, переважно металічні, прямі; тимпани – бубни, оздоблені дзвіночками; угаб (сопілка) – рід волинки із шкіряним мішком, наповнений повітрям; кінора (гуслі) – дошка з вирізом посередині, на яку натягувалися струни; шофар, або ріг, виготовлений із баранячого чи козлиного рогу, видавав високий, протяжний звук, що нагадує звук горна. Ці інструменти становили старозавітний оркестр, який мав своє місце існування при святині, тобто вжи-

вався для молитов псалмів-гімнів, і свідченням їхнього існування є ескізи єгипетських та асирійських пам'ятників⁴.

Говорячи про новозавітну епоху, необхідно відзначити першого апостола, який розпочав наголошувати на щоденному вживанні псалмів, а разом із тим на використанні та доцільності вжитку музики в псалмах, апостола Павла. Він підкреслює в багатьох своїх посланнях, зокрема чітко до Ефесян і Солунян, що співані псалми з музичним супроводом творять епогей прослави Бога у віруючих серцях, оскільки показують жертвність людини Богові. Він абсолютно підтверджує їхнє музичне оформлення власним голосом, а саме: "І не впивайтесь вином, в якому розпуста, але краще наповнюйтесь Духом, розмовляючи поміж собою псалмами і гімнами, і піснями духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа" (Ефес. 5, 18–19)⁵. У цьому разі псалми виступають як богонатхненні письмена, до категорії яких належать відомі урочисті духовні пісні церкви, що виражають віру людини.

На жаль, хронологічно-структурованих свідчень про ранньохристиянський розвиток музичного мистецтва псалмоспівів не збереглося. Вагомим рушієм залишилися тільки старозавітні псалми, які надали основу церковних піснеспівів, проте віднайти чи відтворити їхні ритми й мелодії неможливо. Беззаперечно, що традицію читання і практику співу псалмів уповні наслідувала релігійна свідомість іудаїзму, оскільки вважали їх богонатхненими піснеспівами, що мають багате історичне минуле та криють під собою сакральну свідомість злуки людини з Богом. Вагому роль у формуванні церковної музики, а псалмів зокрема, здійснив Амвросій Медіолянський 374 року, який увів антифонний спів, що було відмінним від тогочася, оскільки найпоширенішим тоді був лише хоровий спів із чергуванням виголосів священика. Антифонний спів передбачає почергове перегукування двох крилосів, що розпочало своє існування виключно на базі псалмів, а з плином часу й до сьогодні передбачає таке співання псалмів.

Варто окремо виділити існування альтернативного співу, який відіграв своє музично-стильове значення для розвитку милозвучності вжитку псалмів і розпочав існування з Візантії від VIII століття. Альтернативний спів вибудовується на використанні органу, який вважали особливо витонченим інструментом для наповнення гармонії серця. Уживався орган спершу не відразу з хором, а почергово. Тому спів псалмів мав цікаве та неповторне забарвлення, оскільки до його "бібліотеки інструментів" ще додався й орган⁶.

Проглядаючи зарубіжну спадщину, у якій, безумовно, проростали нові перли різножанрової специфіки вжитку псалмів, необхідно відзначити, що музично-стильове оформлення церковної нотної грамоти, зокрема й піснеспіву псалмів, здійснили видатні світові діячі: Гвідо д'Ареццо (у першій половині XI століття), Філіпп де Вітрі (французький теоретик кінця XIII – початку XIV століття, видав підручник "Ars nova")⁷.

Проводячи аналіз вітчизняних терен, зауважимо, що псалми разом із кантами ввійшли до поширеної практики на Русі наприкінці XVI століття, ставши новими формами церковного хорового співу. Їхня мелодико-жанрова структура наповнювалася під впливом народної пісні, а популяризація проходила під впливом тогочасних учителів, учнів братських шкіл і колегій, бурсаків, кобзарів⁸. Згодом із розвитком партесного (багатоголосного) хорового співу в XVI столітті вжиток псалмів набрав специфічного стильового використання, бо на той період уже творилися поголосні хорові розписи для співу, які були витворені й для псалмів.

Будучи в пошуках народних повір'їв, К.Широцький, видатний етнограф України, у 1907 році писав про буденні дні та святкування народом на Поділлі: "...кожний день неділі церква пов'язує з певними священно-історичними спогадами, у відповідності з якими призначається церковна служба і накладається піст. Понеділок, четвер, п'ятниця користуються особливою повагою і шануються часто на рівні з встановленими церквою святами. Святкують здебільшого жінки, переважно немолоді і заміжні, святкування складається більшою частиною в бездіяльному проведенні часу, тільки в деякі дні ("возбрані п'ятниці") проводяться в молитвах і постах, святкуючі збираються в одній із хат і проводять там час за співом божественних псалмів, іноді запрошують "лірника" для супроводу співу, слухають читання Псалтиря"⁹.

Ще як від давніх часів тривало високе вшанування псалмів і приділялась їм вагома увага, так і до нещодавно воно передавалося віками в спадщині митців, культурологів і великих діячів літератури та мистецтва. Таке пошанування зберігалось в практиці на устах святців, мо-

нахів, з одного боку, літературознавців, письменників і поетів – з іншого, а також музичних критиків, які розвивали й удосконалювали давні наспіви, що загубилися в історії.

Одним із таких просвітителів був і о. Сидір Воробкевич, відомий композитор Буковини, а загалом і всієї України¹⁰, що мав у своїй спадщині безліч музичних творів, обробок і приділяв велику увагу псалмам. Як композитор складав літературні пісні та псалми, komponував хорові твори, сольні пісні й оперети, писав мелодії на власні вірші¹¹.

Проглядаючи крізь призму поетичної образності та тонкого ліризму, у киево-руських списках XI століття Псалтир став найпопулярнішою книгою, виявляючи себе як “псалтир тлумачний” і “псалтир гадательний”. Українське бароко через діяльність “мандрівних дяків” активно використовувало Псалтир, особливо в XVII–XVIII століттях¹². Безліч псалмів належать до оригінальної народної творчості, у якій релігійно-моральна тема чітко переплетена із соціальною, серед морально-дидактичних лірницьких пісень вирізняється суто рефлексійна й разом поетична “Пісня про Правду та Кривду”¹³.

Використовуючи оригінальні мотиви Псалтиря, виходили у світ “духовні вірші”, які ставали частиною репертуару “сліпих лірників”. Та й не лише вірші творилися, але й пісні, оскільки в мандрівних народних співців-лірників було багато пісень набожного змісту, основою яких служили біблійні оповідання про Ісуса Христа, Божу Матір, святих, різні чуда, покарання грішників, змальованих через об’єкти псалмів. Серед наукового світу цим питанням займався Є.Сіцинський, який записував з оригінального виконання від багатьох лірників, зокрема, від Сидора Палямара в с. Митник 18 вересня 1885 р. псалму Божій Матері Тиврівській “Набожна”¹⁴.

Тому репертуар лірників завжди наповняли псалми, які, здебільшого, зазнавали модифікації, власних переспівів, а часто й окремих побожних духовних пісень, присвячених морально-етичним темам, взаминам батьків і дітей і т. д. Хоча й лірницькі псалми зазнавали різноманітних перекручень, які витворювали лірники, виспівуючи важкодоступні тексти, що механічно зберігалися в пам’яті народу, хоча й не впізнати їх в оригіналі, проте вони залишили в собі дух історії свого народу. Є.Сіцинський стверджує, що такі пісні-псалми “...записувалися лірниками через грамотних з різних книжкових віршів, з богословника старого видання, тому ці пісні деколи дуже перекручені, часто важко добратися до змісту вірша, деколи самі співці не можуть пояснити зміст слів своєї пісні”¹⁵. Давидові псалми, які, за дослідженням киево-могилянських теоретиків, стали історичними орієнтирами для розвитку жанру оди, що, безумовно, входила до репертуару лірників, виринають через радісні чи сумні події і співаються в супроводі музичного акомпанементу. А протягом XVII століття додалася ще елегія, що вміщує, поряд із романтичним характером, покайні й молитовні пісні-псалми. Поринаячи на терени східнослов’янських земель в XI столітті, Псалтир широко використовувався як книга, за якою навчали грамотності, мистецтва співу, прослуховувати мелодичність, проглядати сюжетність образів і творчих ідей, задумів.

Отже, жанрово-стильова трансформація біблійних псалмів вибудовувалася на теорії та історії української й світової літературної спадщини та зберігає у своєму мистецькому багажі різностильове культурологічно-музичне забарвлення, що композиційно зливається з текстом псалмів і допомагає митцям літературознавства творити все нові шедеври.

1. Аверинцев С. Поэтика ранневизантийской литературы / С. Аверинцев. – М. : Coda, 1997. – С. 256.

2. Там само. – С. 255.

3. Демочко К. М. Музична Буковина: сторінки історії / К. М. Демочко. – К. : Муз. Україна, 1990. – С. 86.

4. Аверинцев С. Поэтика ранневизантийской литературы / С. Аверинцев. – М. : Coda, 1997. – С. 257.

5. Ярошенко І. Тенденції музичного розвитку на Буковині першої половини XIX ст. / Ірина Ярошенко // Питання стародавньої та середньовічної історії, археології й етнології : зб. наук. праць. – Чернівці : Прут, 2005. – Т. I (19). – С. 184.

6. Там само. – С. 185.

7. Демочко К. М. Музична Буковина: сторінки історії / К. М. Демочко. – К. : Муз. Україна, 1990. – С. 96.

8. Ярошенко І. Тенденції музичного розвитку на Буковині першої половини ХІХ ст. / Ірина Ярошенко // Питання стародавньої та середньовічної історії, археології й етнології : зб. наук. праць. – Чернівці : Прут, 2005. – Т. І (19). – С. 187.
9. Булашев Г. Український народ у своїх легендах, релігійних поглядах та віруваннях. Космологічні українські народні погляди та вірування / Г. Булашев. – К. : Довіра, 1992. – С. 152.
10. Мельничук Б. Трансформація біблійних мотивів та образів у творчості українських письменників Буковини ХІХ–ХХ століть / Богдан Мельничук // Біблія і культура. – Чернівці : Рута, 2000. – Вип. 1. – С. 35.
11. Ярошенко І. Тенденції музичного розвитку на Буковині першої половини ХІХ ст. / Ірина Ярошенко // Питання стародавньої та середньовічної історії, археології й етнології : зб. наук. праць. – Чернівці : Прут, 2005. – Т. І (19). – С. 182.
12. Нога Г. Інтерпретація біблійних текстів і християнських канонів у поезії мандрівних дяків / Г. Нога // Біблія і культура. – Чернівці : Рута, 2000. – Вип. 2. – С. 14.
13. Булашев Г. Український народ у своїх легендах, релігійних поглядах та віруваннях. Космологічні українські народні погляди та вірування / Г. Булашев. – К. : Довіра, 1992. – С. 158.
14. Мельничук Б. Трансформація біблійних мотивів та образів у творчості українських письменників Буковини ХІХ–ХХ століть / Богдан Мельничук // Біблія і культура. – Чернівці : Рута, 2000. – Вип. 1. – С. 35.
15. Ярошенко І. Тенденції музичного розвитку на Буковині першої половини ХІХ ст. / Ірина Ярошенко // Питання стародавньої та середньовічної історії, археології й етнології : зб. наук. праць. – Чернівці : Прут, 2005. – Т. І (19). – С. 186.

The article reviews the development of the genre through the prism of psalm design, where special emphasis is placed on the artistic genre of Old Testament poetry and fully seen its full use. Author make genre and literary trends of the psalms of color gradation of musical sketches, the author looks at what is clearly pressured the Psalms speak for themselves and provide a style character that is invisible in other genre and creative models.

Key words: hymn, genre, literature, style, art.

ЦЕБЕНКО Олег Олександрович – аспірант факультету міжнародних відносин Львівського національного університету імені Івана Франка (м. Львів). Досліджує політичне життя в Галичині в умовах польсько-литовської інтеграції XIV–XVI ст., історичну біографістику.

ШУЛЬГАТА Наталія Петрівна – здобувачка відділу новітньої історії Інституту українознавства ім. І.Крип'якевича НАН України (м. Львів). Сфера наукових інтересів: національно-політичні орієнтації серед українського політикуму Галичини кінця XIX – початку XX ст.

ЮРІЙ Михайло Федорович – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри економічної теорії Чернівецького торговельно-економічного інституту (м. Чернівці). Коло наукових інтересів – соціально-економічні та політичні проблеми України, соціальна філософія, психологія історії.

ЯРОШЕНКО Роман Васильович – провідний спеціаліст відділу інноваційних технологій та захисту інтелектуальної власності Київського національного торговельно-економічного університету (м. Київ). Вивчає давню українську літературу.

ЯЦІВ Андрій Степанович – здобувач відділу новітньої історії Інституту українознавства ім. І.Крип'якевича НАН України (м. Львів). Сфера наукових інтересів: партійно-політичне життя Західної України в міжвоєнний період XX ст.

Наукове видання

ГАЛИЧИНА

Всеукраїнський науковий і культурно-просвітній краєзнавчий часопис

До 350-річчя м. Івано-Франківськ

Число 18–19
2011

GALICIA

All-Ukrainian Scientific, Cultural and Educative, Local Lore Periodical

Devoted to the 350th anniversary of Ivano-Frankivsk

№ 18–19
2011

Головний редактор
Літературні редактори
Комп'ютерна верстка
Комп'ютерна правка
Коректори
Дизайн обкладинки

*Василь Головчак
Олександра Ленів, Руслана Боднар
Лідія Курівчак
Лідія Курівчак, Оксана Клименко
Надія Вебер, Надія Гриців
Дмитро Радіонов*

Підп. до друку 26.12.2011.

Формат 60x84/8. Папір офсетний. Гарнітура "Times New Roman".

Друк на ризографії. Ум. друк. арк. 48,6. Зам. № 137.

Наклад 100 пр.

Видавець і виготовлювач

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

76018, м. Івано-Франківськ,

вул. С. Бандери, 1, тел. 71-56-22

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 2718 від 12.12.2006.